

Marika Skipanes:

EG VIL BARA
BLÍVA FRÍSK

– Um eg tosi ella flenni, fáir eg ilt. Tað følist sum tenninar detta úr og høvdið sprongist. Pínan byrjar í høvðinum og fer gjøgnum alt likamið. Men tað ringasta er, at man følr, at fólk ikki taka ein í álvara. Eg vil bara fáa hjálp til at blíva frísk, sigur Marika Skipanes, ið følr seg slepta á fjall eftir eitt ferðsluóhapp fyri trimum árum síðan.

HALLUR AV RANA

Tað var eitt ljóst summar-kvöld í 2013, tá Kaj og Marika Skipanes við familjuni settust í bilin á Eiði við kós móti Havnini. Ørindi á bygd hetta kvöldi var ein rundur føðingardagur hjá systkinabarninum hjá Kaj Skipanes, men nú var klokkan vorðin so nógv, at tað best var at sleppa sær heim, so at børnini ikki komu alt ov seint í song.

– Vit høvdu lænt ein smábuss, so vit vóru sjei fólk í bilinum. Vit bæði, elsta dóttir okkara og systkinabarnið hjá Mariku við konu sínari og tveimum børnum, ið vóru komin úr Fraklandi á vitjan, greiðir Kaj Skipanes frá.

Tá tey komu suður móti brúnna um Streymin kom mjørki á tey, og so hvørt sum bilurin við teimum báðum familjunum nærkaðist Havnini, gjørdist myrkari og myrkari. Komin út úr tunlinum í Kaldbaksbotni gav ljósið loksins eftir fyri mjørkanum, og tað gjørdist greytartjúkt í mjørka.

Samanstoyturin

Sýnið var nú vorði so vánaligt, at Kaj Skipanes valdi at seta ferðina niður og halda rímliga frástøðu frá øðrum bilum, so at einki óvæntað hendi.

– Eg koyrði soleiðis, at eg júst sá

baklyktirnar á bilinum framman fyri mær, men vit koyrdu seinni enn vanligt, tí tað var so tjúkt í mjørka, greiðir Kaj Skipanes frá.

Tá tey koma yvir móti rulluportrinum, nærhendis innkoyringini til Kaldbaksbotn, varnaðist Kaj Skipanes, at ein bilur var í ferð við at yvirhála ein annan bil í mótkoyrandi rætning.

– Eggjörði, alt tað eg kundi fyri at sleppa undan einum samanstoyti. Eg legði bilin so langt út í síðuna á koyribreytina, sum eg kundi, uttan at fara út av vegnum, men bráðliga fólði eg samanbrestin, greiðir Kaj Skipanes frá.

Bilarnir brustu saman í hvønn annan, og smábussurin hjá Skipanes familjuni varð slongdur út av vegnum og niður í eina grøv.

Tøgn

Næsta Kaj Skipanes minnst, var tá bilurin lá í grøvini. Deyðatøgn valdaði fyrstu lötuna, men skjótt bleiv tøgnin brotin av barnagráti.

– Samanbresturin var ógiliga ógvusligur, men beint eftir saman-stoytin var tøgn í bilinum. Børnini í bilinum svóvu, tá bilarnir stoyttu saman, so tey vaknaðu við ein hvøkk og byrjaðu at gráta, greiðir Kaj Skipanes frá.

Sjúkrabilar, løggreglan og onnur komu skjótt á staðið, og fluttu øll ferðafólkini á Landssjúkrahúsið til nærri kanningar. Kaj Skipanes og

Í mínum høvdi kann eg gera nógv, men likamið klára ikki at fylgja við vegna pínu. Eg havi ein sterka vilja at avrika ting, men hvørja ferð eg royni, so megnar likamið tað ikki. Tað er hart at góðtaka

dóttirin komu frá samanstoytinum uttan nakran skaða, men Marika Skipanes og hennara familja fingur øll løstir í óhappinum.

– Marika bleiv kannað, og staðfest varð, at har var einki brotið og hon hevði ongar innara bløðingar. Men hon hevði pínu í høvðinum og búkinum og ristist

nógv, so læknarnir mettu, at hon hevði fingið ein sálarligan skelk av hendingini, ið hon nokk skuldi koma yvir, greiðir Kaj Skipanes frá.

Marika Skipanes fekk morfin frá læknunum fyri pínum, og boð um, at hon helst fór at koma yvir skelkin eftir nakrar vikur, og pínan tá eisini fór at hvørva.

Tíðin lekir ikki øll sár

Trý og eitt hált ár eru gingin síðan, at Kaj og Marika Skipanes vóru partur av ferðsluóhappinum í Kaldbaksbotni, til eg siti yvirav teimum í einum av mongu raðhúsum í Hoyvíkshaganum.

Hóast Marika Skipanes fekk boð um, at hon skjótt fór at koma yvir pínum, ið hon fekk í óhappinum, so er hon í dag sjónliga ávirkað av ferðsluóhappinum. Hon klárar ikki at ganga uttan at stiðja seg á eitt gongustativ, og hon hevur trupult at sita uppreist.

Meginpartin av tíðini undir samrøðuna má hon liggja niðri, og er ein sterk andsøgn til níggju mánaðir gomlu dóttirina, ið grulvar um alla stovuna og roynir at finna út av hvør fremmandamaðurin er, ið komin er á gátt.

Marika Skipanes er sjónliga rørd, tá hon greiðir frá, hvussu hennara lív varð vent á høvdið lagnukvöldið á Kaldbaksvegnum.

– Áðrenn ferðsluóhappið var eg ein aktivur persónur, men

aftaná orkaði eg einki. Læknarnir søgdu, at eg fór at fáa tað betur, men tað tók fleiri vikur áðrenn eg bara nøkulunda kom fyri meg. Eg orkaði ikki upp úr songini, og mátti taka morfin bara fyri at kunna sita, greiðir Marika Skipanes frá.

Var bjartskygd

Tá Marika Skipanes byrjaði at fáa trupulleikar við at anda, og heilsustøðan sum heild ikki batnaði, valdi hon at søkja hjálp hjá kommunulækna.

– Eg havi verið fleiri ferðir hjá kommunulækna, og viðkomandi hevur sent meg víðari til fysioterapi, tí eg havi pínu í bringuni og rygginum. Eg varð eisini send til røntgenkanning umaftur, og har varð staðfest, at einki er brotið, greiðir Marika Skipanes frá.

Hóast Marika Skipanes var í svárari pínu, so hevði hon kortini eina vón um, at hon fór at gerast frísk aftur.

– Eg arbeiddi sum vaskifólk í Hoyvíkar skúla, og tað treivst eg sera væl við, sigur Marika Skipanes.

Men tá Marika Skipanes varð sjúk, gjørdist tað torført hjá henni at røkja starvið. Óhappið hendi í summarfrítíðini, men hóast hon fekk góða hjálp, so sá hon seg ikki føra fyri at røkja starvið, tá børnini komu aftur í skúla.

– Vermóðirin hjálpti mær við at taka sær av vaskiarbeiðinum. Vit